

ಮೂಡ್ಡಾಕೂಡು ಚಿನ್ನಸ್ವಾಮಿ ಅವರ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀ ಬದುಕಿನ ಅನಾವರಣ ರಮೇಶ. ಎಂ¹

ಪೀಠಿಕೆ

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಒಡಲಲ್ಲಿ ಹಲವು ಬಗೆಯ ಸಂವೇದನೆಗಳು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಬಂದಿವೆ. ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂದರ್ಭದ ನವೋದಯ ಪೂರ್ವ, ನವೋದಯ, ಪ್ರಗತಿಶೀಲ, ನವ್ಯ ಮತ್ತು ದಲಿತ-ಬಂಡಾಯ ಕಾಲಘಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಕವಿಗಳು ಆ ಕಾಲದ ತುಡಿತಕ್ಕೆ ದನಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವೊಂದು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀ ಸಂವೇದನೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತಾಡಿದ್ದೆ ಕಡಿಮೆ. ಇಂತಹ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಕೆಲವರಾದರು ಬಹಳ ಗಟ್ಟಿಯಾದ ದನಿಯನ್ನು ಎತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸೂಳೆ ಸಂಕಷ್ಟ, ಆಯ್ದಕ್ಕಿ ಲಕ್ಕಮ್ಮ, ಅಕ್ಕಮಹಾದೇವಿ, ಹೆಳವನಕಟ್ಟೆ ಗಿರಿಯಮ್ಮ, ಎಂ.ಕೆ. ಇಂದಿರಾ ಹೀಗೆ ಇನ್ನು ಅನೇಕ ಪ್ರಮುಖರು ಇದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಪ್ರಗತಿಪರರೆನಿಸಿಕೊಂಡ ಪುರುಷ ಬರಹಗಾರರು ಸಹ ಮಹಿಳೆಯ ಅಸ್ತಿತ್ವ, ಅಸ್ತಿತ್ವ ಮತ್ತು ಪುರುಷ ಪ್ರಧಾನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಗೊಳಿಸುವ ಹಾಗೂ ಆ ದಾರಿಯನ್ನು ಹುಡುಕುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೊಂದು ದೊಡ್ಡ ನಿರ್ದೇಶನವೆಂದರೆ ಅನುಭವ ಮಂಟಪ. ಸ್ತ್ರೀ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕೆ ಅರ್ಹಳಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಸಮಾಜದ ವಿರುದ್ಧ ಮಹಿಳೆಯರಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಪುರುಷವರ್ಗ ಕೂಡ ವಿರೋಧಿಸಿದೆ.

ಕಾವ್ಯ ಪ್ರಕಾರದ ವಿಶಿಷ್ಟ ನಡಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಕವಿ ಪ್ರಕೃತಿ ಮತ್ತು ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬರೆದಿರುವುದು ಕಡಿಮೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಕವಿಯಾದವನಿಗೆ ಇವು ಸ್ಫೂರ್ತಿಯ ಚಿಲುಮಗಳೇ ಆಗಿವೆ. ಒಂದೊಂದು ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲೂ ಕವಿ ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ಪ್ರಕೃತಿಯಾಗಿ, ತಾಯಿಯಾಗಿ, ಪ್ರೇಯಸಿಯಾಗಿ, ಸಹೋದರಿಯಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಮಹಿಳೆಯರ ಬದುಕಿನ ವಿವಿಧ ಮಜಲುಗಳನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತ ಬಂದವರಲ್ಲಿ ಮೆಲುಕಿನಿಯ ಮೂಡ್ಡಾಕೂಡು ಚಿನ್ನಸ್ವಾಮಿಯವರು ಒಬ್ಬರು. ಇವರ ಕವಿತೆಗಳು ಒಟ್ಟು ಸಮುದಾಯದ ನೋವನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಸುವಾಗ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆ, ಅಪಮಾನ, ಹಸಿವು, ದಬ್ಬಾಳಿಕೆ,

¹ ಸಂಶೋಧನಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ, ಕುವೆಂಪು ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆ, ಮಾನಸ ಗಂಗೋತ್ರಿ, ಮೈಸೂರು.

ಶೋಷಣೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಜೊತೆ ಜೊತೆಗೆ ನಿಸರ್ಗದ ವಿಶಿಷ್ಟ ಸಮಾನತೆ ಮತ್ತು ಅದರ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯತೆ, ಪ್ರೀತಿ-ಪ್ರೇಮ ಇಂತಹ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಅವರ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು.

ದಲಿತ-ಬಂಡಾಯದಲ್ಲಿ ಬರೆಯುತ್ತಾ ಬಂದ ಮೂಡ್ನಾಕೂಡು ತಣ್ಣಗೆ ಪ್ರವಹಿಸುವ ನೀರಿನಂತೆ ಹೆಣ್ಣಿನ ಆಂತರ್ಯದ ನೋವು, ಆತಂಕ ಮತ್ತು ಆಕೆಯನ್ನು ಸಮಾಜ ನೋಡುವ ಮತ್ತು ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪರಿಯನ್ನು ಸಹಜವಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಸಹಜವಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಡಲು ಅವರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದ್ದು ಅವರೊಬ್ಬ ಕೇವಲ ಪುರುಷ ಕೇಂದ್ರಿತ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ನೋಡದೆ ಮಾತೃತ್ವದ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಮಾಜವನ್ನು ನೋಡುವ ಗುಣ ಅವರಲ್ಲಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ನಿಜವಾದ ಕವಿಯೊಳಗೊಬ್ಬ ಮಾತೃ ಸಂವೇದನೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿಯೇ ಅವರ ಕವಿತೆಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯ ನೋವಿನ ಅನಾವರಣವಿದೆ ಮತ್ತು ವಿನೋದವಿದೆ, ತುಂಟತನವಿದೆ.

ಮೂಡ್ನಾಕೂಡು ಚಿನ್ನಸ್ವಾಮಿಯವರ 'ಈ ವಿಚಾರಧಾರೆ', 'ಬೀದಿ ಹೆಣ್ಣೊಬ್ಬಳ ಆತ್ಮಕಥೆ', 'ನಿತ್ಯಸುಮಂಗಲಿ', 'ಈ ಪ್ರಮದೇಯರೇ ಹೀಗೆ', 'ಅಂಗನೆಯ ಪ್ರೀತಿಯೆಂದರೆ', 'ಶತಮಾನ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದಕ್ಕೆ', 'ಅವ್ವ', 'ಅಜ್ಜಿ ಮತ್ತು ಮೊಮ್ಮಗಳು', 'ತಾಯಿ-ಪ್ರೀತಿ', 'ನನ್ನ ತಾಯಿ'-ಹೀಗೆ ಇವರ ಅನೇಕ ಕವಿತೆಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯ ಬದುಕು ವಿವಿಧ ಆಯಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಅನಾವರಣಗೊಂಡಿದೆ.

ಕವಿಯು ವೈಶ್ಯೆಯೊಬ್ಬಳ ಬದುಕಿನ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಅನಿವಾರ್ಯವಾದ ಈ ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಆಕೆಯ ಅಂತರಾಳವನ್ನು ಬಲ್ಲದೆ ಕೇವಲ ತಮ್ಮ ತೃಷೆಯನ್ನಷ್ಟೆ ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಆಕೆಯು ಜೀವನದ ನಿರ್ವಹಣೆಗಾಗಿ ಪಡುವ ಯಾತನೆ ಅಷ್ಟಿಷ್ಟಲ್ಲ. ಇವರಾರು ಅವಳ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಬಲ್ಲದೆ ಸುಖಪಡೆದು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಆಕೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಕವಿ ಹೇಳುವ ಮಾತು ಬಹಳ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದದ್ದು.

ಹಾಸುಂಡು

ಬಿಸಿ ಸುಖವ

ನರ ಸಡಿಲಿಸಿದಾಗ

ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ

ವಿಟರು-ನಟರು

ಬಲ್ಲರೆ ಇವಳಂತರಾಳದ

ಸೂಕ್ಷ್ಮ ತರಂಗಗಳ. (ನಿತ್ಯ ಸುಮಂಗಲಿ. ಪು.ಸಂ. 41)

ನಿತ್ಯ ಸುಮಂಗಲಿ ಕವಿತೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಸಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ಮೂಡ್ನಾಕೂಡು ಚಿನ್ನಸ್ವಾಮಿಯವರು ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿರುವ ಮತ್ತು ಪುರುಷರ ದೌರ್ಜನ್ಯಕ್ಕೊಳಗಾಗಿ ಸಮಾಜದಿಂದ ಅಲಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟ

ಮಹಿಳೆಗೆ ದನಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ. 'ಬೀದಿ ಹೆಣ್ಣೊಬ್ಬಳ ಆತ್ಮಕಥೆ' ಎಂಬ ಕವಿತೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣಿನ ಮೇಲೆ ನಡೆಯುವ ಕ್ರೌರ್ಯ, ಅತ್ಯಾಚಾರ, ದೌರ್ಜನ್ಯ ಇವೆಲ್ಲವೂ ನಾಗರಿಕ ಸಮಾಜವನ್ನು ತಲೆತಗ್ಗಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿವೆ. ಹೆಣ್ಣಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ತನಗೂ ಒಂದು ಹೆಣ್ಣು ಮಗುವಾದಾಗ; ತಾಯಾದವಳು ತನ್ನ ಸ್ಥಿತಿ ಮಗಳಿಗೂ ಬಂದೊದಗುವ ಪರಿಯನ್ನು ಊಹಿಸಿ ಆತಂಕಪಡುತ್ತಾಳೆ. ಇಂತಹ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಕವಿಯೂ ತಾಯಿಯಾಗಿಯೇ ನೋಡುವ ಕ್ರಮ ಮೂಡಾಕೂಡು ಚಿನ್ನಸ್ವಾಮಿ ಅವರಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದು.

ಬೆಕ್ಕು ನಾಯಿಗಳು ಹೆತ್ತು

ಮುತ್ತಿಕ್ಕುವಂತೆ ನನ್ನವ್ವ

ಎತ್ತಾಡಿಸಿದಳಾದರೂ ನಾ ಹೆಣ್ಣಾದದ್ದಕ್ಕೆ

ಬಿಕ್ಕುತ್ತಿದ್ದಳು. ಮತ್ತೆ

ಚಿಂದಿ ಆಯುತ್ತಾ

ಸಂದಿಗೊಂದಿಗಳಲ್ಲಿ ನಿದ್ರಿಸುವಾಗ ಅವಳು

ಆಗಂತುಕರ ಮುಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ

ಬಿಗವುದ ಕೇಳಿ

ಬೆಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದೆ, ಬೆವರುತ್ತಿದ್ದೆ. (ಬೀದಿ ಹೆಣ್ಣೊಬ್ಬಳ ಆತ್ಮಕಥೆ. ಪು.ಸಂ. 73)

ಪ್ರಸ್ತುತ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣಿನ ಮೇಲೆ ಅತ್ಯಾಚಾರಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಅದು ಕ್ರೂರವಾಗಿ ಹತ್ಯೆಮಾಡುವ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಉತ್ತರಪ್ರದೇಶದ ಹಾಥರಸ್‌ನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಮತ್ತು ಕೊಲೆ ಅತ್ಯಂತ ಕ್ರೂರವಾಗಿ ನಡೆದಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಹಾಸನದಲ್ಲಿಯೇ ಬಿಕ್ಕುಕಿಯ ಮೇಲೆ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಮಾಡಿ ಆಕೆಯ ತಲೆಗೆ ಕಲ್ಲುಹಾಕಿ ಸಾಯಿಸಿರುವ ಘಟನೆ ನಡೆದಿದೆ. ಕಠಿಣವಾದ ಕಾನೂನುಗಳಿದ್ದರೂ ಇಂತಹ ಘಟನೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದು ನೋವಿನ ಸಂಗತಿ.

ಒಂದು ಕಡೆ ಸ್ತ್ರೀಯ ಮೇಲೆ ದೌರ್ಜನ್ಯ ನಡೆದರೆ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಆಕೆಯ ವೇದನೆಯನ್ನು, ಭಾವನೆಯನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೆ ಇರುವ ಸಂಗಾತಿಯ ನೋವು. ಜೀವನ ಸಾಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲವೂ ಇದ್ದು ಹೆಂಡತಿಯೊಬ್ಬಳ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಅರಿಯದ ಗಂಡ ತನ್ನ ಜಮೀನುದಾರಿಕೆಯ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿಯೇ ನಿರತನಾಗಿ ಇರುವಾಗ ಹೆಣ್ಣು ತನ್ನ ನಿಸರ್ಗ ಸಹಜ ಆಸೆ-ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಪ್ರಳಾಭವಿಕೆಯನ್ನು ಕವಿ ಗುರುತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಕೇವಲ ದಂಪತಿಗಳಿಬ್ಬರ ಕೂಡುವಿಕೆಯಷ್ಟೇ ಎಂದು ಭಾವಿಸಬಾರದು. ಅದರಾಚೆಗೆ ಇರುವ ಬಾಂಧವ್ಯದ ಬೆಸುಗೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಕವಿ ಲೌಕಿಕದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ನೋಡುವಾಗ ಈ ಪರಿಭಾವನೆ ಮೂಡುವುದು ಸಹಜವೆ.

ಜರತಾರಿಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಲು
 'ಹುಕುಂ' ನೀಡುವ ಗಂಡ
 ಸೀರೆಯ ಒಳಮೈ
 ನುಣುಪನ್ನು ಅರಿತವನಲ್ಲ
 ನಾಗರಕುಚ್ಚು ಬಿಡಿಸುವಾಗ
 ಇಳಿಬಿಡುವ ನೀಳಕೇಶವಾಗಲಿ
 ಸೆರಗಿಳಿಸಿ ಗೆಜ್ಜೆಸರ ಕಳಚುವಾಗ
 ನಿಮಿರಿದ ಕುಚದ್ವಯಗಳಾಗಲಿ
 ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ
 ಡಾಬು ಕೀಳುವಾಗ
 ಅದರುವ ಹೊಕ್ಕಳಾಗಲಿ
 ಅವನ ಹನುಮಗಚ್ಚಿಯನ್ನು
 ಸಡಿಲಗೊಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ. (ಈ ವಿಚಾರಧಾರೆ, ಪು.ಸಂ. 17)

ಇಲ್ಲಿ ಕವಿ ಹೆಣ್ಣಿನ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ನೇರವಾಗಿಯೇ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಗಂಡನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಗಾಧವಾದ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆ ಇದ್ದರೂ ಆಕೆಗೆ ಸಿಗಬೇಕಿದ್ದ ಪತಿಸುಖ ಇಲ್ಲವಾದಾಗ ಆಕೆಯಲ್ಲಿ ಮೂಡಿಬರುವ ಸಹಜ ಮಾತುಗಳಂತಿವೆ. ಹೆಣ್ಣು ಇಂತಹ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಕಷ್ಟಪಡುವ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕವಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಡುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮೇಲುನೋಟಕ್ಕೆ ಇದು ದಾಂಪತ್ಯ ಜೀವನವನ್ನಷ್ಟೇ ಕುರಿತದ್ದು ಎಂದೆನಿಸಿದರೂ ಆಂತರ್ಯದಲ್ಲೊಂದು ಭಾವನೆಯಿದೆ. ತನ್ನ ಮನದ ತುಡಿವನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಸುವಾಗ ಈ ತರಹದ ಸಂವೇದನೆಯನ್ನು ಆಕೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಸಂವೇದನೆ ಇರುವ ಕವಿ ಹೀಗೆ ಹೆಣ್ಣಿನ ಅನೇಕ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಕಾವ್ಯದ ಮುಖೇನ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಪ್ರತಿಹಂತದಲ್ಲಿಯೂ ಸಮಾಜದಿಂದ ಎದುರಾಗುವ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕವಿ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಆ ಮೂಲಕ ಹೆಣ್ಣಿನ ಗಟ್ಟಿತನವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಗಂಡಿನ ಕಪಿಮುಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಗೊಳ್ಳುವ ತವಕದಲ್ಲಿರುವ ಹೆಣ್ಣು ಹೇಳಬಯಸುವ ಈ ಮಾತುಗಳು ಮೂಡಾಕೂಡು ಅವರಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ನಿಮ್ಮ ಕೋಟಿನ ಗುಂಡಿಯಲಿನ್ನು
 ಗುಲಾಬಿಯಾಗಲು ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ ನಮಗೆ (ಶತಮಾನ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದಕ್ಕೆ ಪು.ಸಂ. 148)

ನೀವು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿರುವ ಕೋಟಿಯೊಳಗಡೆ ಇನ್ನು ನಾವಿರುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಗೋಡೆಯನ್ನು ಕೆಡವಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಬದುಕಿಗಾಗಿ ಮುಂದಾಗುತ್ತೇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಇವತ್ತು ಬಸ್ಸು ಚಾಲಕಿಯರಿದ್ದಾರೆ, ಆಟೋ ಚಾಲಕಿಯರಿದ್ದಾರೆ, ವಿಮಾನ ಹಾರಿಸುವ ಸ್ತ್ರೀಯರಿದ್ದಾರೆ. ಅಷ್ಟೇ ಏಕೆ ಮಂಗಳ ಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಮಹಿಳೆಯರಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದ ಮೇಲೆ ಹೆಣ್ಣು ಗಂಡಿನಷ್ಟೇ ಎಲ್ಲಾ ರಂಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬಲ್ಲಳು ಎಂಬುದನ್ನು ಇದು ತೋರಿಸಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದದ್ದು ಶಿಕ್ಷಣ. ಅಕ್ಷರ ಪಡೆದಂತೆಲ್ಲಾ ಆಕೆಗೆ ಸಿಗದ ಕ್ಷೇತ್ರವಿಲ್ಲವೆಂಬಂತೆ ಮಗುವನ್ನು ಹಡೆದು ತೊಟ್ಟಿಲು ತೂಗುವ ಕೈಗಳಿಗೆ ಬಂದೂಕು ಹಿಡಿಯುವ ಕೈಗಳೂ ಸಹ ಆಗಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಪದ್ಯ ನೆನಪಿಸುತ್ತದೆ.

ತೊಟ್ಟಿಲು ತೂಗುವ ಕೈಯಿ

ಹಿಡಿದಂತಾಯಿತು ಪೆನ್ನು

ಚಿಪ್ಪೊಡೆದಾಯಿತು ಇನ್ನು

ಹಿಡಿಯುತ್ತದೆ ಬೇಕಾದರೆ ಗನ್ನು. (ಶತಮಾನ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದಕ್ಕೆ ಪು.ಸಂ. 148)

ಮಹಿಳೆಯ ಶಕ್ತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಇಷ್ಟು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹೇಳುವ ಗುಣ ಮೂಡಾಕೂಡು ಚಿನ್ನಸ್ವಾಮಿ ಅವರಲ್ಲಿದೆ. ತಾಯಿಯ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೇಳುವಾಗಲೂ ಸಹ ಆಕೆಯನ್ನು ಭೂಮಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿರುವ ಕ್ರಮವಿದೆ. ಅಂದರೆ ಆಕೆ ತನ್ನೆಲ್ಲ ನೋವು-ನಲಿವುಗಳನ್ನು ಒಡಲಲ್ಲಿ ಅರಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವಳು ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ತಾಯಿಯಾದವಳಿಗೆ ತನ್ನ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಬಗೆಯ ಕಷ್ಟ ಬಂದರು ನಿಭಾಯಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ಆಕೆಗಿದೆ. ತಾಯಿ ಅಥವಾ ಹೆಣ್ಣು ಸ್ಫೂರ್ತಿಯ ಸಂಕೇತ. ಮೂಡಾಕೂಡು ಚಿನ್ನಸ್ವಾಮಿ ಅವರು ಒಂದು ಕಡೆ 'ನನ್ನ ಕಾವ್ಯದ ಮೂಲಸೆಲೆ ನನ್ನ ತಾಯಿಯೇ' ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. 'ತಾಯಿ' ಎಂಬ ಕವಿತೆಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ನೋಡಬಹುದು.

ಬೇವ ಕೊಟ್ಟಳು ನನ್ನ ತಾಯಿ

ನನಗಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ನನ್ನ ಕವಿತೆಗೂ

ಕವಿತೆಯ ಬೇರು ನನ್ನ ತಾಯಿ

ಹೂವಾಗಿ ಅರಳಿದ್ದು ಮಾತ್ರ ನಾನು (ನನ್ನ ತಾಯಿ.. ಪು.ಸಂ. 345)

ಮೊದಲೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಕವಿಯಾದವನಿಗೆ ಪ್ರಕೃತಿ ಮತ್ತು ಸ್ತ್ರೀ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯ ಚಿಲುಮೆ. ಈ ಮಾತು ಮೂಡಾಕೂಡು ಚಿನ್ನಸ್ವಾಮಿ ಅವರ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. 'ಕನಕಾಂಬರಿ' ಸಂಕಲನದ ಬಹುಪಾಲು ಕವಿತೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಣಯ ಮೂಲದ್ರವ್ಯವಾಗಿ ಬಂದಿದೆ. ಈ ಸಂಕಲನವನ್ನು ಕುರಿತು ಹಿರಿಯ ಕವಿ ಎಚ್.ಎಸ್.ವೆಂಕಟೇಶಮೂರ್ತಿಯವರು ಹೇಳಿರುವ ಮಾತು ಇದನ್ನು ಸಾಕ್ಷೀಕರಿಸುತ್ತದೆ. "‘ಕನಕಾಂಬರಿ’ ಚಿನ್ನಸ್ವಾಮಿಯವರ ಹೊಸ ಕವಿತಾ ಸಂಗ್ರಹ. ಪ್ರೀತಿ ಈ ಸಂಗ್ರಹದ

ಕೇಂದ್ರಬಿಂದು”². ನಲೈಯಿಂದ ಮುನಿಸಿಗೆ ಹೊಳಗಾದ ನಲ್ಲ ತನ್ನ ತಪ್ಪಿಗಾಗಿ ಪ್ರೇಯಸಿಯಲ್ಲಿ ನಿವೇದಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮತ್ತು ಮುನಿಸಿಕೊಂಡ ಸಂಗಾತಿಯನ್ನು ಸಮಧಾನಪಡಿಸುವ ಗುಣ ಸ್ವಭಾವದ ಕವಿತೆಗಳು ಮೂಡಾಕೂಡು ಅವರಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಜಾಗವಿದೆಯೇ ಹೊರತು ದ್ವೇಷಕ್ಕಲ್ಲ. ಪ್ರೀತಿಗೆ ಗೆಲ್ಲುವ ಶಕ್ತಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಇರುತ್ತದೆ.

ನನ್ನ ಸಂಭವನೀಯ ತಪ್ಪುಗಳಿಗೆ

ನಿನ್ನ ಶಾಶ್ವತ ಕ್ಷಮೆಯಿರಲಿ

ಮತ್ತೆ ಆಕಸ್ಮಿಕ ದುಡುಕುಗಳ ಮನ್ನಿಸಿ

ಬಂದು ಒಲಿಯೆ.

(ಮುನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಕ್ಕು ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ತಾನೆ?. ಪು.ಸಂ. 251)

ಹೆಣ್ಣು ಕ್ಷಮಯಾಧರಿತ್ರಿ. ಪ್ರೀತಿ ಇದ್ದಾಗ ಇದರ ಯಶಸ್ಸು ಅಧಿಕ. ತನ್ನ ಸಂಗಾತಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿರಲಾರದವರು ಅನೇಕ ಬಾರಿ ಸೋಲುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಸೋಲುವುದು ಪ್ರೀತಿಗಾಗಿಯೇ ಹೊರತು ದ್ವೇಷಕ್ಕಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿಯೆ ನಿನ್ನ ಶಾಶ್ವತ ಕ್ಷಮೆಯಿರಲಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು.

ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನೆ ಮತ್ತು ಅವಳ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನೆ ಕುರಿತಾದ ಕವಿತೆಗಳು ‘ಅಂಗನೆಯ ಪ್ರೀತಿಯೆಂದರೆ’. ಇಲ್ಲಿ ಅಂದು ಮತ್ತು ಇಂದುಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯ ಪರಿಯು ಬೇರೆ ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವುದನ್ನು ಕವಿ ಗುರ್ತಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಅವಳ

ಅಂಗಾಲುಗಳೂರಿ

ಅಂಗಾಂಗಗಳು ಅಂಗುಲಂಗುಲ ಕುಗ್ಗಿ

ಸ್ವರ ಉಗ್ಗಿ ತಿರ ಬಾಗಿದಾಗ

ಕಂಗಳಿಗೆ ಕಾಲುಂಗುರದ ಕನಸಾಗಿ

ಉಂಗುಷ್ಟ ನೆಲ ಕೆರೆದು

ಸಣ್ಣಗೆ ಧೂಳೆಬ್ಬಿಸಿ

ಪ್ರೇಮದ ಮದರಂಗಿ ಚಿಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ

ಅಂಗಳವೆಲ್ಲ ಬೆಟ್ಟಿಂಗಳು.

(ಅಂಗನೆಯ ಪ್ರೀತಿಯೆಂದರೆ. ಪು.ಸಂ. 130)

ಕವಿಯೆಂದರೆ ಪ್ರೇಮಿಯೆ. ಆತ ಅಥವಾ ಆಕೆಯೊಳಗೊಬ್ಬ ಪ್ರೇಮಿ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಇದನ್ನು ಯು.ಆರ್.ಅನಂತಮೂರ್ತಿ ಅವರು ಸರಿಯಾಗಿ ಗುರುತಿಸಿದ್ದಾರೆ. “ಪ್ರೀತಿಯೇ ಈ ಕವಿಯ ಸ್ಥಾಯಿ;

² ವೆಂಕಟೇಶಮೂರ್ತಿ ಎಚ್.ಎಸ್. (2019). ಹೂ ತುಂಬಿದ ಸಾಲುಮರದ ನೆರಳಲ್ಲಿ. ಇಲ್ಲಿ ಸಸುಭಾಷಣ ರಾಜಮಾನೆ(ಸಂ), ಬಹುಶ್ಚ ಕಥನ, ಗೀತಾಂಜಲಿ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಕಾಶನ, ಶಿವಮೊಗ್ಗ. ಪು.ಸಂ. 54

ಕೋಪ ಸಂಚಾರಿ”³. ಮೂಡ್ಡಾಕೂಡು ಅವರಲ್ಲಿ ಸಿಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಅದು ಸಾತ್ವಿಕವಾದ ಸಿಟ್ಟು. ಅವರ ಬರೆಹಗಳೆಲ್ಲವೂ ಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಬಯಸುತ್ತವೆ. ಹೆಣ್ಣಿನ ನಗುವನ್ನು ಸಾವಿರ ಮೊಗ್ಗುಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಸಾವಿರ ಮೊಗ್ಗುಗಳು

ಒಮ್ಮೆಲೆ ಅರಳಿದಾಗ

ಉಂಟಾಗುವ ರೋಮಾಂಚನವನ್ನು

ನಿನ್ನ ಒಂದೇ ಒಂದು

ಮುಗುಳು ನಗು ನೀಡಬಲ್ಲದು (ತೆವಲು ಮನಸಿನ ಹಲವು ಅನಿಸಿಕೆಗಳು ಪು.ಸಂ. 136)

ಕವಿ ಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲಿ ಸಾವಿರ ಮೊಗ್ಗುಗಳು ಏಕಕಾಲಕ್ಕೆ ಅರಳುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಒಂದೇ ನಗುವಿಗೆ ಹೋಲಿಸುವ ಕವಿ ನಗುವಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಜೋಡಿಸುವ, ಪ್ರೀತಿಗೆ ನಗುವನ್ನು ಜೋಡಿಸುವ ಬಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

ಉಪಸಂಹಾರ

ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಅಸಮಾನತೆಯ ವಿರುದ್ಧ ಬಹಳ ಸೌಮ್ಯವಾಗಿಯೇ ಮಾತಾಡುವ ಮೂಡ್ಡಾಕೂಡು ಅವರು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಗೆ ಎದುರಾಗುವ ಆತಂಕಗಳನ್ನು ಬಹಳ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಕವಿತೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಾಜದ ಹಲವು ಬಗೆಯ ಸಂಕಟವನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಮಹಿಳೆ ತನ್ನ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಎದುರಿಸುವ ಸವಾಲುಗಳನ್ನು, ತೊಳಲಾಟವನ್ನು ಅರ್ಥವತ್ತಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಆಕೆಯನ್ನು ಬಂಧಿಸಿರುವ ಕೋಟಿಯನ್ನು ಕೆಡವಿ ಹೊರಬರುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಅವರೇ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಆಗಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಕವಿ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮ ನಿದರ್ಶನವಾಗಿ ಈ ಸಾಲು ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವದ್ದೆನಿಸುತ್ತದೆ. ‘ನಿಮ್ಮ ಕೋಟಿನ ಗುಂಡಿಯಲಿನ್ನು ಗುಲಾಬಿಯಾಗಲು ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ ನಮಗೆ’.

ಆಕರ ಗ್ರಂಥ

- ಮೂಡ್ಡಾಕೂಡು ಚಿನ್ನಸ್ವಾಮಿ. (2018). ಗೆದ್ದಲು ಹುಳುವಿಗೆ ಬಿದ್ದ ಮರದ ಕನಸು. ಸಮಗ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ. ಸಂ.1-ಕಾವ್ಯ. ಕನ್ನಡ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ, ಬೆಂಗಳೂರು.

³ ಅನಂತಮೂರ್ತಿ ಯು.ಆರ್. (2019) ಪ್ರೀತಿಯೇ ಈ ಕವಿಯ ಸ್ಥಾಯಿ; ಕೋಪ ಸಂಚಾರಿ. ಇಲ್ಲಿ ಸುಭಾಷ್ ರಾಜಮಾನೆ(ಸಂ), ಬಹುತ್ವ ಕಥನ, ಗೀತಾಂಜಲಿ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಕಾಶನ, ಶಿವಮೊಗ್ಗ. ಪು.ಸಂ. 19

ಪರಾಮರ್ಶನ ಗ್ರಂಥಗಳು

- ಅರವಿಂದ ಮಾಲಗತ್ತಿ (ಸಂ.). (2017). ಅನಿಕೇತನ. ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ, ಬೆಂಗಳೂರು.
- ಪ್ರಹ್ಲಾದ ಅಗಸನಕಟ್ಟಿ. (2004). ದಲಿತ ಬಂಡಾಯ ಮತ್ತು ವಿಚಾರವಾದಗಳು. ಹರ್ಷ ಪ್ರಕಾಶನ, ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ.
- ರವಿಕುಮಾರ್ ನೀಹ. (2019). ದಲಿತ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮೀಮಾಂಸೆ. ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ, ಬೆಂಗಳೂರು.
- ಸುಭಾಷ್ ರಾಜಮನೆ(ಸಂ). (2019). ಬಹುತ್ವ ಕಥನ, ಗೀತಾಂಜಲಿ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಕಾಶನ, ಶಿವಮೊಗ್ಗ.

